

Nincsenek véletlenek...

Szeretném bemutatni az adászteveli olvasóknak **Dr. Szöllősy Szabolcs közgazdász egyetemi tanárt**, akivel éppen egy éve, a Pápai Református Kollégiumban, az édesapja emlékére létrehozott **Dr. Szöllősy Sándor Alapítvány** koordinátori teendői révén ismerkedtem meg. Akkor kevés időnk adódott a beszélgetésre, hiszen a hivatalos dokumentumokkal voltunk elfoglalva, és akkor még egyikünk sem tudta, hogy találkozásunk egy egészen más ok miatt válik izgalmassá. Az Adásztevel című rendhagyó monográfia megjelenése után Szöllősy úr azzal a kéréssel keresett meg, hogy segítsek néki a Böröczky családfa összeállításában. Telefon- és e-mail váltások sora után hamar kiderült, hogy édesapja, a Pápa város megmentőjeként emlegetett legendás polgármester 1956-ban az én édesapám kollégája, főnöke volt, azon a területen, ahol pedig a családukkal élünk, nagyapjának, a pápai Böröczky vendéglő tulajdonosának a kúriája állt. Nincsenek véletlenek. Szöllősy urat, vagy ahogy már nagyon sokan közelebbről is ismerik, Szabolcsot gyakran látjuk Tevelen. Ausztrália, Budapest és a világ más nagyvárosai között ingázva vissza-visszatér, hogy fölkutassa a múltat és az élő Böröczkyeket.

Szabolcs, mi ösztönzött arra, hogy családfakutatásba kezdj?

Úgy gondolom, minden embernek érdemes az elődei életét megismernie, még akkor is, ha ez csak három-négy generációra terjed ki. Ez hozzásegít minket ahhoz, hogy megismerjük önmagunkat, gyökereinket, elődeink életét és hogy ők mit hagytak ránk tulajdonságokban, adottságokban, értékekben, példamutatsban, hogyan alakult az életútjuk, mik voltak jó és kevésbé jó döntéseik, stb. A családfa kutatás mindig divat volt, de az előző századokban többnyire olyan családok körében, amelyek hírneves elődökkel, főúri vérvonallal tudtak dicsekedni. Ma már ez nem így van, sokkal nagyobb számú embert érdekel családjának eredete, dédapáinak életútja, a rokonok felderítése, sikereik értékelése, a nagy-családok rendszeres találkozója. Ez manapság technikailag is könnyebb, rendelkezésre áll az internet, különböző kutatási minták, levéltári anyagok, egyházi iratok rendszerezettsége, könnyebb kutathatósága. Én anyai ágon vagyok Böröczky leszármazott, és

érdekességet láttam abban, hogy a többmint ezer éves Böröczky családok történetét kutassam, amelyek gyökerei szinte kivétel nélkül Adásztevelre és több száz éves közös múltra vezetnek vissza. Büszke vagyok nagyapámra Böröczky Gézéra, aki szorgalmas, előre látó vállalkozó szellemű ületember volt, és megérdemli, hogy Pápa belvárosában azt a teret, ahol a vendéglője állt, róla nevezték el, Böröczky domb lett a hivatalos neve. Az Adásztevelen és Pápán élő Böröczkyek különböző ágakon ugyan, de mind rokonai egymásnak, sőt a Budapesten élő Böröczkyek is mind Pápa környéki származásúak. Az i betűs vagy y-os írásmódnak nincs jelentősége, a Böröczkyek kezdettől fogva mind nemesi származásúak, köszönhetően Árpád vezérünknek, aki letelepítette őket ezen a környéken. Maga a Böröczky név valószínűleg a Vereckei szóból származik, utalva a Vereckei hágóra, ahol őseink, a honfoglaló magyarok bevonultak a Kárpát-medencébe.

Mi köt tulajdonképpen Adásztevelhez?

A nagyapám itt született és, noha én már Pápán születtem, sőt a szüleim is, a gyermekkorom számos emléke fűződik Tevelhez. A nagyapám házában ismerkedtem meg a mezőgazdasági gépekkel és amikor kivittek a földkre szekérrel, néha csézával, érdeklődéssel néztem a földművelő emberek munkáját. Természetesen az állattartás is érdekelt, nagyapának még vendéglős korában is voltak lovai Tevelen, ezeket a földműveléshez használták. Szerettem játszani a kisebb háziállatokkal, birkákkal, kecskékkal. Ma is élvezettel gondolok vissza gyerekkorom élményeire, amikor a falusi élettel ismerkedtem meg. Erre azóta sem lett volna módom, hiszen azóta is nagyvárosokban éltem, többet között az ötmillió Syneyben, és a négy millió Melborneben Ausztráliában. Azokhoz képest Budapest is kisvárosnak látszik. Ma is sajnálom, hogy az Igalpusztai kis földbirtokát államosították, ott a nagyapám egy szabadidő parkot akart létesíteni. A Teveli hegyen volt egy kis gyümölcsösünk, onnan vittem haza Pápára gyümölcsöt a szezonban biciklivel. Kirándulóhelynek is jó volt az a kis gyümölcsös, a szüleimmel is gyakran jártunk oda piknikezni.

Mit kell tudnunk a Böröczky honlapról?

Március óta létezik a honlap, internetes címe: www.boroczkycsaladok.hu. Sok érdekes információt sikerült összegyűjteni a Böröczky családok eredetéről, történetéről, különböző ágairól. Az adászteveli barátok közül nagy segítségemre voltál te is, Tünde, ezen kívül Bódainé Böröczky Anikó és Némethné Böröczky Edit. Az informatikai szaktudást a Budapesten élő Böröczky Laci biztosította. Számos teveli rokon jelentkezett már, hogy szeretne szerepelni a honlapon, olyanok is, akik nem a Böröczky nevet viselik. Ez természetes, hiszen lány-ágon a férjezett név megy tovább. Természetesen minden Böröczky (Böröczki) rokonnak joga van résztvenni a honlapon, függetlenül attól, hogy milyen nevet visel. A honlapon megemlékeztünk hősi halottainkról és jeles elődeinkről is. A kortárs Böröczkyeknél pedig foglalkozás szerint csoportosítottuk a résztvevőket, fényképpel, életút ismertetéssel együtt. Eddig mintegy 130 rokon jelezte, hogy szeretne szerepelni a lapon, és összességében már kb 450 Böröczky leszármazottról tudunk név szerint, országszerte, világszerte. Szeptemberben átalakítjuk a honlap szerkezetét. Az új verzió látni lehet majd a családfaszerű összetartozást, ki kinek rokona, milyen ágon, kik a legrégebb ismert ősei. Ha most ezen a családfa-térképen kattint egy névre, akkor beugrik egy fénykép a rövid életpálya leírással együtt. Garantálom, nagyon szép lesz. Remélem, ha kész lesz, a teveli rokonok körében is nagy lesz a sikere.

Milyen terveid vannak a Böröczkyekkel?

Az eddig megismert több száz Böröczky hovatartozását öt-hat fő ágra sikerült leszűkítenem. Van olyan ág, amelyhez tartozóan száztíz rokont sikerült beazonosítani.

Voltak esetek, amikor évtizedekkel ezelőtt elszakadt rokonokat sikerült egymásnak „újra bemutatnom”, nagy könnycseppek közepette. Mindketten azt hitték, hogy a másik már régen meghalt. Volt olyan is, hogy egy Böröczky rokonnak az unokatestvérét, az adászteveli Böröczky Lászlót és annak leszármazottjai t Brazíliában találtam meg . A leszármazottak csak portugálul tudnak, ezért a levelüket egy portugálul tudó barátommal kellett lefordíttatni. Azóta a brazíliai rokonok (Larissa és Nairna Boroczky) elkezdtek magyarul tanulni, a Sao-Paolo-i magyar konzulátus könyvadási segítségével. Tovább folytatom a „jeles elődeink” lista gyarapítását. Ott kap helyet például Franz Böröczky, az ausztriai Burgenland tartomány parlamentjének volt képviselője.

A világot megjárt, sokat tapasztalt közgazdászként hogyan látod a szülőfölded, őseid szülőföldjének jövőjét?

Hat éve élek újra Magyarországon, és jól érzem magam. Most a kormánynak még számos nehézséggel kell megküzdenie, örökölt problémák miatt, de a jövő jónak, sőt szépnek néz ki. Jó dolognak tartom az Európai Unióhoz való csatlakozásunkat. Fokozatosan megvalósul a falvak városiasodása, harminc év múlva civilizáltabb módon lehet majd élni egy párszáz fős faluban is, nem lesz gond a csatornázás vagy a sáros, gödrös út. Jó kereskedelmi politikával kitűnő piaci lehetőségeket kell majd biztosítani a magyar mezőgazdasági termékeknek nyugati piacokon. A szabad utazási lehetőségekkel a lakosság is, főleg a fiatalok, világlátottabbak, tapasztaltabbak lesznek, tágabb látóterüket hasznosítani tudják mindennapi munkájukban. Ezzel az egész nemzet gazdagodni fog. A hazafias érzést kell erősíteni a fiatalokban, a hazáért való tenni akarást, a jobbítás szándékát. És persze az is fontos mindannyiunk számára, hogy ne csak a jelenre, saját életünkre gondoljunk, hanem a jövő generációkra is, építsünk és ápoljunk egy ép, élhető környezetet, és hagyjunk örökölni nekik egy paradicsomian virágzó Kárpát-medencét.

(Megjelent az Adászteveli hírmondó c. községi negyedévi lap 2011 júliusi számában. Az interjút készítette : Mayerné Pátkai Tünde.)